

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Phosphorvs sive Ioannes Baptista nativitas, vita, mors

Cabilliau, Baudouin

Lovany, 1642

Anathema, Ad Aram Diuo Ioanni Sacram, Corona Distincta bissenis, è
natiuitatis glotiâ, gemmis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70001](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70001)

ANATHEMA,
Ad Aram Diuo Ioanni Sacram,
CORONA

Distincta bisseis, è natiuitatis gloriâ,
gemmis.

Persis mos erat, ut solus Rex rectâ tiarâ, uti insigni regio, vteretur; Cognati autem inclinât: Sic vni Deo, & Deipara, cuius purissimo è sanguine concretum corpus, quod in vnâ cum Deo personam coalesceret, sibi transsumpserat, hac vnica gloria obtigit; ut summum maiestatis apicem attingeret: at verò Ioannes secundum ab eo honoris titulum, tum generis, tum sanctimonia nobilitate proximus, & cognatus emeruisse videretur. Vti & Demaratus Corinthius: cui licuit, ob sanum, quod Persarum Regi dederat consilium, Sardis regiam Lydorum urbem, rectâ tiarâ, regio more, inuehi: Quâ gloriâ splendor Ioanni obtigit, qui eam, quam hausit in vtero, innocentiâ ad extremum vsque spiritum, ut Christus, sed impari gradu, conseruauit. Idcirco illi hanc figo coronam, & eam quidem bisseis è gloriosa natiuitate gemmis intextam. Quas sic enumerabimus; tu Lector eximiam pulchritudinem admirare.

Prima. Nobilitas, cuius triplex titulus, è nobili viri sententiâ (puta Nazianzeni) & quidem ideò, quod ad Dei imaginem sumus expressi: quamuis illa omnibus sit communis.

Alterâ est antiqui nominis splendor, quem aut in nepotes, perenni cum fama illustrioris gloriâ, propagant. Hac illa, quæ suæ stirpis agnatos à premiscuo vulgo exi-

mios

mios secernit, & altiùs attollit. Quid autem Aaronica gentis gloria antiquius, & sacris imaginibus illustrius; unde est Ioanni auita claritudo?

Tertia Demum est nobilitas, quam & virtus parit, eandemque ad posteros commendat, de qua Orator 1. officior. Optima hæreditas (addo & nominis claritudo) quæ à parentibus traditur liberis, omni patrimonio præstantior, est gloria virtutis, rerumque gestarum; cui dedecus esse, nefas & vitium est. Quod neutiquam in Ioannem cadit, quæ non solum auitæ virtutis heres; verum id, quod ab ea accepit decus, longe excellentiori sanctimonia gratiâ illustravit, amplificavitque; qui, vt Angelus terrestris, è cælo, atque adeo ab ipso Christo, sibi sua nobilitatis quærendam existimavit imaginem. Vera enim nobilitas, diuina imaginis conseruatio, atque archetypi est imitatio: quam ratio, & virtus efficiunt. Nazian. 11. de Gorgon. sic & Nyssen. de Thaumaturgo, & Greg. 2. Regum cap. 9.

Itaque vni Ioanni, qualis nulli, claritudo & dignitas, eaque non è fumosa nobilitatis antiqua imagine, sed è clarissimo sui nominis splendore obuinit. In qua præceteris expressa sit præstantior Dei imago, excellens parentum è virtutis studio gloria, denique ab ipso vsque Aarone nobilissima stirpis sacra propago.

Porro qui Virgini pariture, latissimum omnium nunciorum nuncium attulit, idem ipse Gabriel detulit Ioannis parentibus de filio procreando gaudium. Pet. Damianus.

K v

Quod

Quid autem Isaaco, & Samsoni, id & Ioanni euenit: & quidem à dextris Altaris, quasi foret Beniamin, id est filius dextera. Nazianz. 11. ad Gorgon.

Quarta. E sterili & effœta arbore, è parentũ sterili coniugio, senectutis vltimæ nobilissimus fructus tandẽ ematuruit: qui perquã acerbum temperaret parentum dolorem, ac sui suauissimo gustu penitus exstingueret. De quo Chryfologus: Sterilitas fugit, parit castitas; nascitur maior homine, par Angelis; legis & gratiæ fibula. & similia ser. 3. & 4 de S. Ioan.

Is ergo non tam natura, quàm cali donum extitit. Vbi enim natura desinit, ibi incipit gratia insolitum opus: Siquidem debuit præcursor Christi aliquid simile habere natiuitati Saluatoris: nam Dominus de Virgine gignitur; Ioannes de sterili procreatur. Ambros. 1. de S. Ioan.

Quinta. In utero exempta paruulo labes peccati originalis. Erat enim in utero matris lucerna Dei, sed non ardēs, nec lucens: diuinus adu enit ignis, luce illam gratiæ inflammavit, lucentem quẽ fecit & ardentem. Gregor. in Iob, 2. è quo Bernardus, Ioannẽ sic præoccupauit flamma cœlestis, vt iam sentiret Christi aduentum, qui non sentiret se ipsum. Christo ob personæ diuinæ maiestatem debitum erat, eo vitio non infici. B. Virgo in id poterat incidere, ni Deus peculiari privilegio casum sustinisset. Porro Ioannes, vbi conceptus fuit, in id quidẽ incidit; sed adhuc in utero existenti Christi occurfus eã maculam ex animo penitus deleuit. Quid sit de Ieremiã, vide Interpretes. Sunt qui Iosephum magnæ Virginis sponsum

sponsum ab eâ noxâ expiatum velint. Sed est, qui eos
refellat vir eruditus.

Perquam mirum sanè id fuit, ut miratur Chry-
sologus: Priùs peruenit ad cælum, quàm tangeret
terram; priùs cœpit viuere Deo, quàm sibi. Præ-
co erat Christi, & gratiæ, & Spiritus sancti. Quid
ergo erat, vt gratiæ præco Spiritûs sancti gratiæ
nomē haberet, & ab vtero gratiâ, & Spiritu san-
cto donaretur? æquum erat, vt præco remissionis
peccatorum, peccati originarij remissionem in v-
tero consequeretur.

Hinc vsus rationis in puero qui seipsum nosse non
poterat, Deum agnouit; & seras sapientia moras, præ-
maturo in ipsâ infantia iudicio, occupauit; & id eius
sibi pene æqualis pueri, qui ipsa sit Sapientia, benefi-
cio. Beatissimum diem! qui adspexit in puero natura
impedimenta in gratia ornamenta immutari.

Quidni? vbi fons gratiæ sibi obuius, inde hauri-
ret gratiam. Vt loquar è sensu Guarici Abbatis.

Sexta. Exsultauit in vtero, quod nulli vnquam
sanctorum euenit. Luctam quidem geminorum in ute-
ro sensit Rebecca, & inde quidem hausit dolorem, sed
non (vt Elisabetha) gaudium è Christi & B. Virginis
aduentu; & ob gratia, quam Puer ille, fons omnis san-
ctitatis, sibi, pueroque infuderat. Quod vtriusque gau-
dium ab animo tenerum in corpusculum redundauit.
Vnde tremulo omniû membrorum motu gestiēs puer,
uterû maternum leniter, quasi ludibundus, impulerit;
& vt ratiocinatur Doctor Parisiensis Ioannes Raulin
ferm. de Visitat. 2. faciem suam, quæ dorso matris, vt
fit, in

fit in foetu adhuc incluso (ut vult Arist. 9. de anima-
libus) haftenus obuerterat, eã, reflexo corpore, Chri-
sto aduerteret; & id, ut Aue grati officij memor repon-
neret. Quidni ut Ionas ex utero ceti Deũ adorauit: sic
& Ioannes Christum obuium saluaret?

Septima. Primus omnium (Iosephum excipias)
Christum & B. Virginem adorauit. Sicut enim
vas balsamo plenum alieni liquoris admittit nihil;
sic & Ioannes nihil secularis macula sibi fuit admis-
ceri. Hila. Arelat. de S. Ioan. Quare necesse est, ut sui
odori gratiã statim refuderit in eum, à quo hauerat
eam fragrantia; & longè suauiori aurã recrearit, quã
thuis & myrrhae triũ Regũ aureis acerris adspirari.

Octaua. Natiuitatis celebritas. Natalem Sancti
Ioannis hodie celebramus, quod nulli Sancto-
rum contigisse videmus. August. serm. 2. de S. Ioanne.

Et hoc: quia Ioannis natiuitas Christum Do-
minum prophetauit, quem conceptum ex utero
saluauit. August. serm. 4. Sed audi Pet. Damianum:
Nullius hominis natiuitatem, præter folius Dei,
eiusq; Matris in arcem auctoritatis recepit Ec-
clesi, Ioaannis exceptione seruata.

Nona. B. Virgo præsens fuit Ioannis natiuitati, &
primo eum de terra leuauit, ut cõmuniter creditur.
Antonin. tit. 18. §. 6. & Bonau. c. 5. vitæ Christi.
In quo uti cetera omnia præclara, ita certè hoc præ-
clarissimum, ut iam puer, orci dominatu liber, clare
loco natus, ad posteritatis gloriam, iam inde ab suo or-
tu, excellenti famã cõmendatus, tanta Regina suauis-
simo, & castissimo gremio exciperetur. Regum liber os
recens

recens natos porphyrogenitos futili, & fragili nescio
 qua nutricula purpura, aut segmentatis suscipit cunis.
 Quid autē hac vana gloria crepundia, ad pueri huius
 maiestatem, quem Regum omnium Imperatrix in regia
 dignitatis aeternam hereditatem, sui filij consilio, & au-
 spicio adoptat? Aut quis pro dignitate explicet, quas
 illa Virgo, qua, ceu sol, caetera sidera; sic & ipsa reliquos
 sua sanctimonia claritate obumbrat, amoris suauissimas
 faces in puerum transfuderit; quas illi delicias fecerit;
 quas non gratias illi conciliarit? loquatur ille qui totus
 est Vox, & id expertus fuerit tali obsequio beneficium.

Decima. Nomen & quidem pulcherrimum, An-
 gelus ei imposuit quod nō nisi sanctissimis viris (si Ismae-
 lem excipias) euenit. Quis putas puer iste erit?

Quantā pollere auctoritate illum putamus; qui, an-
 tequam in vtero conciperetur, nomen à Deo consecutus
 est, quo vix vllum sit excellentius reperire? Siquidem
 Ioannes (vt Ieronimus explicat in nominibus Hebr.
 explicandis) Dei gratiam signat, id est, ipsum solent,
 Deum inquam, & radium suo simillimum soli, Dei gra-
 tiam; qua secundum Deum nullum praestantius bo-
 num & donum à Deo, ab Io per syncopem, è Iehoua &
 Chen, id est, gratia. Et id his de causis: quia 1. è gratia
 Dei donatus defæto in auro parentibus. 2. Eadem gratiā
 liberatus adhuc in vtero ab originario peccato. 3. Quia
 omnes Prophetas antest gratia. 4. Quia clarus legis
 gratia præco, nam Lex & Propheta vsque ad Ioannem
 eam explicant. Pagninus lib. de Interpret. nomin. He-
 braor. à Iehoua & Chanam quod significat misertus
 vnde Iochanam, id est, misertus est; è quo insitum à
 natura

natura

ma-
 hri-
 epon-
 t: sic
 as)
 nim
 bil;
 ris-
 sui
 r ab
 qua
 rit.
 Et
 rū
 .
 o-
 ro
 m:
 ei,
 c-
 g-
 r.
 i,
 e-
 re
 c-
 s
 s

natura vitium ipso adhuc in utero materno excidit.

Vndecima. Gaudium orbi publicum in eius natiuitate, simul ac coepit nasci, vt postmodum tam insignem Principis vatum personam sustineret; & illi ea fore gloria excellentia, quam ipsa aeterna depradicaret Veritas; quique omnium non tam oculis, & auribus seruiret; quã saluti consuleret, eamq; omnibus palam demonstraret: quippini totus orbis cum eo, qui in utero exsultarat, etiam exsultans, gaudio gestiret, ac triumpharet; Et qui lucerna lucens, & ardens vitales in auras iam primum emicarit, illi ceu ignes triumphales vbique terrarum in celeberrima eius natiuitate accenderet. Nec id solum apud Christianos; sed etiam Christianis infestissimos hostes. Machometanos dico, qui eo cultu eam etiam celebrant.

Duodecima. Denique huic corona, ceu lemniscum, si non potius vltimam attexo gemmã, laudem, quam omnes sancti Sanctissimo Ioanni accinunt; qui nullo vnquã consilio, aut voluntate, vel in minimam offensam ab primaria sanctimoniam discessit; nedum ab eo, qui auctor, & omnis sanctitatis arbiter est. Cuius hæc de eo vox: Nemo inter natos mulierum maior Ioanne. Quãtis putas & eum laudibus ad Filij exemplum extulerit Deipara? quorum auctoritate reliquis omnibus præiudicat. Quid Angelos loquar? à quibus necdum natus, nomen accepit. Quanta fama dignitas ex ipsius Euangelij testimonio accessit! quod certo certius nobis ob oculos ponit, quantã cum puritate animi, & rerum omnium penuria, quanto cum honore, ipse, in quo nullus laudis gustus exstiterit, hono-
rum

rum contemptu, vitam traduxerit.

Subijciam nubem testium, si placet. En, qui eum meritis concionibus laudarunt.

Chrystostomus de natiuit, & mort,	Origenes.
Antipater Bostrens.	Nazianzenus.
Theodorus Studites.	Cyrillus.
Ambrosius.	Vterque Nyssenus.
Augustinus.	Theophylactus.
Chrysologus.	Euthymius.
Maximus.	Terullianus.
Cæsarius.	Ieronymus.
Hilarius Arelatensis.	Paulinus.
Beda.	Gregorius Magnus, & alij antiqui interpretes.
Petrus Damianus.	D. Thomas.
Iustinianus.	D. Bonauentura.
Bernardus.	D. Antoninus.
Gauricus Abbas.	Dionysius Carthusianus.

Recentiores omitto; unum tamen addo Canisium qui lib. de Corruptela verbi Dei, præclara de Ioanne scribit. Quid erit, quod quis his amplius laudibus adstruat? nisi quot hæc in coronâ iam contemplatus clarissimas, quibus distinguitur, gemmas; olim tot & ibidem altiori in mundo stellas admiretur. Que enim hîc in terris iste promeruit phosphorus, olim in cælo præmia, ipso sole illustriora, & clariora, propius intueberis, & obstupesces.

F I N I S.